

1. Jacob Chinitz, *My Problem with the Amidah*, Judaism (Summer 2006)

Our central prayer, the amidah, in its weekday form, exemplifies at the highest level the combination of prayer as praise and as petition... In the middle we have what are called the *Bakashot*, the specific petitions in which we ask for knowledge, repentance, forgiveness, redemption, healing, prosperity, ingathering, restoration of the judges... My problem with the Amidah and these 13 Benedictions of Petition are that they conflict with our theology. The impression created is one of total reliance on G-d, to whom we pray and send our petitions, after praising Him and before finally thanking Him. Yet our theology does not advocate this total reliance on G-d for the fulfillment of such *Bakashot*...

We ask, we petition, we beg, for 12 blessings, and add a 13th seeking a positive answer to our prayers. In reality, however, these blessings are determined, at least in part, by our fulfilling the obligations that belong to us. Do we have the right to ask for that which G-d asks of us?

The first revolution: A fixed amidah

2. Ezra 2:64, Nechemiah 13:24

כָּל הַקְהָלָה כְּאַחַד אַרְבַּע רַבּוּא אֲלֵפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים:
וּבְנֵיהֶם חֲצִי מִדְּבַר אֲשֻׁדּוּדִית וְאֵינָם מְפִירִים לְדַבֵּר יְהוּדִית וְכָל־שׁוֹן עִם וְעַם:

The entire community, in total, was 42,360.

Their children, half of them spoke Ashdodit and could not speak Judean, or the language of every nation.

3. Mishnah, Shekalim 5:3

ארבעה חותמות היו במקדש וכתוב עליהן 'עגל' 'זכר' 'גדי' 'חוטא'. בן עזאי אומר חמשה היו, וארמית כתוב עליהן...

There were four types of seals in the Temple, on which was written *Calf, Ram, Goat, Sinner*. Ben Azzai said there were five. They were inscribed in Aramaic...

4. Talmud, Megilah 17b

שמעון הפקולי הסדיר שמונה עשרה ברכות לפני רבן גמליאל על הסדר ביבנה. אמר רבי יוחנן ואמרי לה במתניתא תנא: מאה ועשרים זקנים ובהם כמה נביאים תיקנו שמונה עשרה ברכות על הסדר.

Shimon haPekuli arranged eighteen blessings before Rabban Gamliel in Yavneh. Rabbi Yochanan said, or it was taught in a *braita*: 120 sages, including several prophets, set the structure of the eighteen blessings.

5. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Tefillah 1:4

כיון שגלו ישראל בימי נבוכדנצר הרשע נתערבו בפרס ויון ושאר האומות ונולדו להם בנים בארצות הגוים ואותן הבנים נתבלבלו שפתם והיתה שפת כל אחד ואחד מעורבת מלשונות הרבה וכיון שהיה מדבר אינו יכול לדבר כל צורכו בלשון אחת אלא בשיבוש שנאמר "ובניהם חצי מדבר אשדודית וגו'"... וכיון שראה עזרא ובית דינו כך עמדו ותקנו להם שמנה עשרה ברכות על הסדר, שלש ראשונות שבה לד' ושלש אחרונות הודיה, ואמצעיות יש בהן שאלת כל הדברים שהן כמו אבות לכל חפצי איש ואיש ולצרכי הציבור כולן, כדי שיהיו ערוכות בפי הכל וילמדו אותן ותהיה תפלת אלו העלגים תפלה שלימה כתפלת בעלי הלשון הצחה..

When the Jews were exiled among the nations during the time of evil Nevuchadnezzar, they mixed among the Persians, Greeks and other societies. Their children were born in the lands of the nations, and their languages were confused, the language of each a mixture of many languages. When one would speak, he could not recite all he needed to say in one tongue, but in a mixture of tongues... When Ezra and his court observed this, they enacted eighteen structured blessings. The three initial blessings praise G-d, and the three closing blessings are of thanks. The intermediate blessings contain requests for all needs, as central blessings meant to include all individual and communal needs. This way, the prayers would be structured in the mouths of each person, and each person would learn the prayers, and so the prayers of these poor speakers would be complete, like the prayers of people whose command of the language is pure...

6. Mishnah Berachot 4:4

רבי אליעזר אומר העושה תפלתו קבע אין תפלתו תחנונים. רבי יהושע אומר המהלך במקום סכנה מתפלל תפלה קצרה, אומר "הושע ד' את עמך את שארית ישראל, בכל פרשת העבור יהיו צרכיהם לפניך, בא"י שומע תפלה."

Rabbi Eliezer said: One who makes his prayer 'fixed' – his prayer is not a proper plea.

Rabbi Yehoshua said: One who is in a dangerous place recites a short amidah, saying, "G-d, save Your nation, the remnant of Israel. At all times of the year may their needs be before You. Blessed are You, G-d, who hears prayer."

7. Rav Ovadia Yosef, Yechaveh Daat 1:43

והנה מבואר בסידור רב סעדיה גאון (במבוא עמוד י'), שבתפלות ובמטבע הברכות אנו סומכים על המקובל בידינו במסורה מנביאי ד' ואנשי כנסת הגדולה, שהיו להם שני סדרים בתפלות, סדר אחד לזמן מלכות ישראל, וסדר אחר המיועד לזמן הגלות ע"ש. וזה על פי מה שאמרו (בנזיר ל"ב ע"ב), שיודעים היו שעתיד המקדש ליחרב... נמצא שגם הנוסח של תפלת נחם המקובל בידינו מדורי דורות יסודתו בהררי קודש, על ידי רבותינו אנשי כנסת הגדולה....

It is explained in the Siddur of Rav Saadia Gaon that in the tefilot and in the form of blessings we depend upon that which we have received by tradition from the prophets of Gd and the Great Assembly, who had two orders of prayer – one for the time of the Jewish monarchy and another designated for the time of exile. This is based on the statement of the sages that they knew the Beit haMikdash would be destroyed... The text of Nachem which we have received across the generations is thus founded in the sacred mountains, by our masters, the Great Assembly....

8. Comment of Ramban to Rambam's Sefer haMitzvot, Shoresh I

וכן אמרו בבהמ"ז שהוא ודאי מן התורה (ברכו' מח ב) ... וכולן אין מטבען תורה אבל נצטוינו מן התורה שנברך אחר אכילתנו כל אחד כפי דעתו... ובאו הנביאים ותקנו לנו נוסח מתוקן הלשון וצח המליצה ושנינו בו אנחנו עוד בגלות...

And so they said that Birkat haMazon is definitely biblical... But the text is not Torah, just that we were biblically instructed to bless after eating, each according to his own concept... And the prophets enacted the proper text and pure expression, and we altered it in exile...

9. Tosafot, Gittin 36a-b בזמן

לא תיקון הלל פרוסבול לדורו שהרי היה בזמן הבית... אלא לאחר חורבן דהוו ידעי דחרוב ביתא
Hillel enacted the Prozbul not for his generation, for he was in the time of the Beit haMikdash... but for after the destruction, for they knew that the Beit haMikdash would be destroyed.

10. Talmud, Avodah Zarah 8a

אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב: אף על פי שאמרו שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אבל אם בא לומר בסוף כל ברכה וברכה מעין כל ברכה וברכה אומר. א"ר חייא בר אשי אמר רב אף על פי שאמרו שואל אדם צרכיו בשומע תפלה, אם יש לו חולה בתוך ביתו אומר בברכת חולים, ואם צריך לפרנסה אומר בברכת השנים. אמר ר' יהושע בן לוי אף על פי שאמרו שואל אדם צרכיו בשומע תפלה אבל אם בא לומר אחר תפלתו אפילו כסדר יוה"כ אומר.

Rav Yehudah son of Rav Shemuel bar Shelat cited Rav: Although they have said that one may make all of his requests in "He who hears prayer", one who wishes to add at the end of each blessing in keeping with its theme may do so.

Rabbi Chiya bar Ashi cited Rav: Although they have said that one may make all of his requests in "He who hears prayer", one who has an ill person in his home may mention it in the blessing for the sick, and one who needs *parnasah* may mention it in the blessing of the years.

Rabbi Chiya bar Ashi cited Rav: Although they have said that one may make all of his requests in "He who hears prayer", one who wishes to recite more after his prayer may even add a prayer like that of Yom Kippur.

The second revolution: Communal Prayer

11. Melachim I 8:30

וְשָׁמַעְתָּ אֶל תְּחִנּוֹת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֵל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִשְׁמַע אֶל מְקוֹם שְׁבִתְךָ אֵל הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַעְתָּ וְסָלַחְתָּ:

You shall hear the pleas of Your servant and Your nation Israel, which they will pray toward this place, and You will hear in Your residence in the heavens...

12. Mishnah Taanit 4:2

וכי היאך קרבנו של אדם קרב והוא אינו עומד על גביו? התקינו נביאים הראשונים עשרים וארבע משמרות, על כל משמר ומשמר היה מעמד בירושלם של כהנים של לויים ושל ישראלים...

How could a person's offering be brought, without him present? The early prophets enacted 24 shifts, and for each shift there were *kohanim*, *leviyim* and *yisraelim* gathered in Jerusalem...

13. Talmud, Berachot 7b

אמר ליה רבי יצחק לרב נחמן: מאי טעמא לא אתי מר לבי כנישתא לצלוויי? אמר ליה: לא יכילנא. אמר ליה: לכנפי למר עשרה וליצלי. אמר ליה: טריחא לי מלתא. ולימא ליה מר לשלוחא דצבורא, בעידנא דמצלי צבורא לייתי ולודעיה למר. אמר ליה: מאי כולי האי? אמר ליה: דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי, מאי דכתיב ואני תפילתי לך ד' עת רצון - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין.

Rav Yitzchak said to Rav Nachman: Why didn't the master come to the synagogue to pray? He replied: I couldn't.

He said: Let the master gather 10 and pray! He replied: It is difficult.

He said: Let the master tell the leader to have someone inform him when the community prays! He replied: Why?

He said: For Rabbi Yochanan cited Rabbi Shimon bar Yochai to say: What is the meaning of Psalms 69:14, "And I, this is my prayer to You at a time of [Divine] desire?" When is a time of desire? When the community prays.

14. Rabbi Moshe ben Yosef diTrani (Mabit), Beit Elokim, Shaare haYesodot 38

מזמן משה רבינו ע"ה עד הכנסת הגדולה היתה השכינה נגלית במקום הקרבן והיתה נבואה עדיין בישראל והיתה נשמעת תפלת כל יחיד ויחיד וברכתו לא-ל ית' על הנאתו מזה העולם. וזהו הטעם אצלי על מה שנראה כי באותו הזמן לא היו מתקבצים ישראל בכל מקומות מושבותם ערב ובקר וצהרים במקום מיוחד להתפלל בו תפלת ציבור אלא כל אחד היה מתפלל ביחיד במקום שיזדמן לו, כי לא מצאנו בנביאים וכתובים תפלת ציבור עד אחר החרבן שתקנו אנשי כנסת הגדולה י"ח ברכות ודברים שבקדושה שאינן בפחות מעשרה. וגם כי משה תיקן להם לישראל שיהיו קורין בתורה בשני ובחמישי ושבת והיא בכלל הדברים שאינן בפחות מעשרה, אפילו הכי לענין התפלה שלא היתה סגנון אחד בפי הכל אלא כל אחד כפי צחות לשונו, נראה שכל אחד היה מתפלל ביחיד במקום שיזדמן לו.

From the time of our master Moses until the Great Assembly, the *Shechinah* was revealed at the site of offerings, and prophecy remained in Israel, and each individual's prayer and blessing to G-d for his benefit from this world was heard. To me, this is why Jews did not gather in their places of dwelling in those days, evening and morning and afternoon, at a special site, to pray as a community. Rather, each one prayed individually wherever it happened – for we do not find in the Prophets or Writings a communal prayer, until after the destruction, when the Great Assembly enacted eighteen blessings and the sacred recitations that require a *minyan*. Granted that Moses enacted for Israel that they should read from the Torah... but as far as prayer, which did not have one form for all but rather each person spoke according to the purity of his tongue, it appears that each person prayed privately, wherever he could.

15. Talmud, Berachot 6a

תניא, אבא בנימין אומר: אין תפלה של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, שנאמר: לשמוע אל הרנה ואל התפלה, במקום רנה שם תהא תפלה. Abba Binyamin said: A person's prayer is heard only in the synagoge, as it is said, "To hear the *rinah* and the prayer" – In the place of *rinah*, there shall the prayer be.

16. Talmud Yerushalmi, Berachot 4:4

א"ר תנחום בר חנינא צריך אדם לייחד לו מקום בבית הכנסת להתפלל ומה טעם [שמואל ב טו לב] "ויהי דוד בא עד הראש אשר השתחוה שם לאלקים" אין כתיב כאן, אלא "אשר ישתחוה שם לאלקים"

One must designate his site in the synagogue. Why? Samuel II 15:32 says, "And David came to the front," not "where he prayed [once] to G-d" but "where he would [continually] pray to G-d."

17. Devarim 12:11

וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ד' אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשִׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם וְשָׁמָּה תָּבִיאוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם מִעֲשֹׂרֹתֵיכֶם...
In the place your G-d will choose for His Name to reside, there you shall bring that which I instruct you to bring – your burnt offerings, celebration offerings, your tithes...

18. Hosheia 14:2-3

שובה ישראל עד ד' אלקיך כי כשלת בעונך: קחו עמכם דברים ושובו אל ד' אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו:

19. Talmud, Taanit 27b

אמר רבי יעקב בר אחא אמר רב אסי: אלמלא מעמדות לא נתקיימו שמים וארץ, שנאמר ויאמר ה' אלקים במה אדע כי אירשנה, אמר אברהם: רבוננו של עולם! שמא ישראל חוטאין לפניך אתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה? אמר ליה: לאו. אמר לפניו: רבוננו של עולם, הודיעני, במה אירשנה? אמר ליה: קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת וגו'. אמר לפניו: רבוננו של עולם, תינח בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? - אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, בזמן שקוראין בהן לפני - מעלה אני עליהם כאילו הקריבום לפני, ואני מוחל להם על כל עונותיהם.

Avraham said: Master of the Universe! Perhaps the Jews will sin before You, and You will do to them as You did to the Flood generation and the Haflagah generation? Hashem replied: No.

Avraham said: Master of the Universe! Please tell me, in what merit will I inherit it? He said: Take to Me...

Avraham said before Him: Master of the Universe, that is fine when the Beit haMikdash endures, but what will happen to them when the Beit haMikdash does not endure?

Hashem said: I have already enacted the order of *korbanot* for them. When they read it before Me, I will consider it as though they had brought them before Me, and I will forgive them for all of their sins.

Returning to the opening question

20. Chaggai 1:2, 2:3-5

(ב) כֹּה אָמַר ד' צְבָקוֹת לְאֹמֵר הָעַם הַזֶּה אָמְרוּ לֹא עַתָּה בֵּית ד' לְהִבְנוֹת:...

(ג) מִי בְּכֶם הַנִּשְׁאָר אֲשֶׁר רָאָה אֶת הַבַּיִת הַזֶּה בְּכְבוֹדוֹ הָרִאשׁוֹן וְמָה אַתֶּם רֹאִים אִתּוֹ עַתָּה הֲלוֹא כְּמֵהוּ כְּאִין בְּעֵינֵיכֶם: (ד) וְעַתָּה חֲזַק זָרְבָבֶל נָאִים ה' וְחֲזַק יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְחֲזַק כָּל עַם הָאָרֶץ נָאִים ד' וַעֲשׂוּ כִּי אֲנִי אִתְּכֶם נָאִים ד' צְבָקוֹת: (ה) אֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר פָּרַתִּי אִתְּכֶם בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְרוּחִי עִמָּדַת בְּתוֹכְכֶם אֵל תִּירְאוּ:

This nation has declared: The time has not come, the time for the house of G-d to be built!

Who among you remains who saw this house in its initial glory, and what do you see now? It is like nothing in your eyes! Now be strong, Zerubavel, this is the word of G-d. And be strong, Yehotzadak, the High Priest! And be strong, nation of the land! This is the word of G-d! Do, for I am with you; this is the word of G-d, Lord of Hosts. The pact I made with you when you left Egypt, and My spirit, stands among you; do not fear!